

Η εποχή των αντιθέσεων...

Γράφει

Ο Ευάγγελος Μαυρογιόνατος
Απόστρατος Αξιωματικός του Στρατού Ξηράς
Αρθρογράφος - Ιστορικός Ερευνητής

Όντως ζούμε στην εποχή των αντιθέσεων, δυστυχώς, θα τολμήσω να πω, των πολύ έντονων αντιθέσεων, όπου, οι ανήθικοι ομιλούν για ήθος, οι αναισθητοί για αισθήματα και οι ψεύτες για αλήθεια.

Αντιθέσεις βεβαίως υπήρχαν και θα υπάρχουν πάντα και, προφανώς, στον βαθμό που βιώνονταν σε κάθε εποχή ήταν έντονες και πρωτόγνωρες για τους ανθρώπους.

Σήμερα όμως, το μέτρο σύγκρισης είναι πολύ μεγαλύτερο. Κι είναι πολύ μεγάλη αντίθεση αυτό που συμβαίνει στην Πατρίδα μας, με τα πάντα να διαλύονται από συγκεκριμένους ανθρώπους - μαριονέτες του συστήματος, ενός συστήματος που ο λαός τους έδωσε εξουσία και τον απογοήτευσε, τους ανέχτηκε και τους ανέχεται.

Προσωπικά θα την χαρακτήριζα ως μια τρέλα, μια ανείπωτη παράνοια κι αν προσπαθήσεις να αντισταθείς με την πιο ειρηνική μέθοδο, τη γραφίδα, θα προσπαθήσουν με τον ένα ή άλλο τρόπο να σε φιμώσουν.

Δεν ξέρω για εσάς, προσωπικά αυτά που ζούμε δεν το φανταζόμουν, πιστεύω και άλλοι της ηλικίας μου, ότι θα τα ζήσουμε.

Ζήσαμε μια άλλη εποχή, αυτή των παππούδων και των πατεράδων μας, οι οποίοι την κατεστραμμένη μεταπολεμική Ελλάδα, την μεταμόρφωσαν με πολύ κόπο και ιδρώτα.

Ζήσαμε την εποχή της απλότητας και της κοινωνικής μέριμνας, με ανοιχτές τις πόρτες των σπιτιών μας, αλλά και τις καρδιές μας.

Ζήσαμε την αλληλεγγύη της γειτονιάς, όπου ο ένας βοηθούσε τον άλλο και τον συμπαραστεκόταν στις δύσκολες στιγμές και συμμετείχε στις χαρούμενες, ανιδιοτελώς.

Τώρα όλα αυτά ξεθώριασαν στον βωμό της εξέλιξης και του καταστροφικού ΕΓΩ, της ψυχρής τεχνολογίας και μαζί τους τα όνειρά μας, αφού το μέλλον μας συνθλίβεται από την αβάσταχτη και απέλπιδα καθημερινότητα. Μέσα στον παράλογο αυτό και γεμάτο αντιθέσεις κόσμο που ζούμε, μας κρατάνε δεμένη την ελπίδα, αφού μας έχουν βάλει αλυσίδες στον λαιμό και μας πνίγουν τα διάφορα - έσωθεν και έξωθεν - συστήματα.

Τώρα, μέσα σε όλα αυτά, μας προέκυψε και ένας ιός, ένας άορατος εχθρός και για να τον αντιμετωπίσουν προσπαθούν να μας κόψουν και την ανάσα, για να μην εισπνέουμε τον αέρα αυτόν που μεγαλώσαμε, εφευρίσκοντας διάφορους τρόπους, ίσως «για το καλό μας (;)».

Όμως δεν είναι επιλογή να περιμένουμε να μας κοπεί η ανάσα, δεν είναι επιλογή να χάσουμε τις αισθήσεις μας από την έλλειψη αέρα, να μείνουμε «ανάπηροι» πνευματικά - σωματικά και τελικά να γίνουμε αναίσθητοι «με μηχανική υποστήριξη».

Εποχή λοιπόν παράξενη, θεωρώ για πολλούς (έτσι θέλω να πιστεύω...). Παραλήρημα των σκέψεων, από την παραπληροφόρηση και τη σύγχυση αντικρουόμενων απόψεων, ειδήσεων και πολλών άλλων μεθόδων αποπροσανατολισμού.

Μέσα σε αυτή την περιρρέουσα κατάσταση, υπάρχουν κάποιοι από εμάς που θέλουν και αναζητούν τον εαυτό τους, το υγιές και βαθύτερο εγώ τους (όσοι φυσικά το θέλουν πραγματικά...). Γιατί υπάρχουν και κάποιοι άλλοι, οι οποίοι ακολουθούν τα τετριμμένα χωρίς να ιδρώνουν, απλά περιμένουν τους άλλους να βγάλουν το «φίδι από την τρύπα».

Νικητές όμως είναι αυτοί της αναζήτησης, αυτοί που ανησυχούν όχι μόνο για το σήμερα, αλλά και για το αύριο, οι οποίοι ανησυχούν για την εν γένει πορεία της Πατρίδας τους.

Να λοιπόν και μια άλλη ουσιώδης αντίθεση! Από τη μία άνθρωποι που ψάχνονται και από την άλλη, άνθρωποι που παραμένουν, στη χωρίς ιδρώτα, ήσυχη και βολεμένη ζωή τους!

Τελικά, αν θεωρήσουμε ότι όλα γίνονται σωστά και όλα κινούνται προς τη σωστή κατεύθυνση, δεχόμενοι το, μα είναι «για το καλό μας», δε θα σωθούμε ποτέ έτσι.

«Το αντίθετο μιας σωστής πρότασης είναι μια εσφαλμένη πρόταση. Αλλά το αντίθετο μια μεγάλης αλήθειας μπορεί να είναι μια άλλη μεγάλη αλήθεια».

Κιλκίς, Σεπτέμβριος 2020 μ.Χ.